

вѣсть к нимъ. И егда исполнишася осьмь днй, да
вѣрѣжуть егò, и нарекоша има емс Исъ, нареченное
Игломъ прежде даже не зачатъ во чрѣвѣ.

Тамъ — 25—32.

Бѣ члвкъ въ Иерлѣмъ, емсже има Сѣмѣонъ,
и чловкъ сѣй праведенъ и благочестивъ, члв оутѣ-
хи Илѣвы, и Дхъ бѣ стъ въ немъ: и бѣ емс вѣрѣ-
щанно Дхомъ стѣмъ, не видѣти смѣрти, прежде
даже не видѣти Хрта Гдна. И прїиде дхомъ въ кровъ;
и егда введоста родителя отроча Иса, сотвори ти
има по обѣчаю законномъ въ немъ, и той прїемъ
егò на рѣкъ своею, и благослови Бга, и рече: Нынѣ
вѣтпшашаши раба твоегò, Иако, по глаголю твоёмъ,
съ миромъ. Иако видѣтъ очи мой спасеніе твоѣ
еже еси оуготовалъ предъ лицемъ всѣхъ людеи:
свѣтъ во вѣкровеніе языкомъ, и слава людеи
твоихъ Ила.

Матв. гл. XI. 1.

Глаголаше же ко оученикомъ своимъ: члвкъ
нѣкій бѣ богатъ, иже имаше приставника: и той
вѣклетанъ въ вѣсть къ немъ, іако расточаетъ имѣніа
егò. И пригласивъ егò рече емс: что се слышиши въ тебѣ;
воздаждь вѣвѣтъ въ приставленіи домовнѣмъ: не
возможши во котомъ домѣ стробити. Рече же въ свѣкъ,
приставникъ домъ: что сотворю, іако гдѣ мой вѣм-
летъ строеніе домъ въ менѣ; копати не могу, просити
стыжѣса. Размыхъ, что сотворю: да егда вѣстав-
ленъ будѣ въ строеніа домъ, прїимѣтъ ма въ домъ